

Підсумовуючи вище викладене, можемо дійти висновку, що однією з серйозних прогалин чинного законодавства є обмежена кількість закріплених у законодавстві видів покарань реабілітаційного характеру, які можуть бути застосовані до неповнолітнього правопорушника, а також неспроможність внесення застави самим неповнолітнім підозрюваним, обвинуваченим чи його батьків, опікунів, піклувальників. Тому, законодавцеві слід більш точно роз'яснити випадки застосування такого запобіжного заходу як застава.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конвенції про права дитини. Міжнародний документ від 20.11.1989 (Редакція станом на 03.04.2003)
2. Закону України від 26 квітня 2001 р. "Про охорону дитинства"
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012. // Голос України. – 2012. – 19 травня (№ 90-91).
4. Кримінально-процесуальний кодекс України від 28.12.1960 р.: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 11 березня 2011 р.: Офіц. текст. – К.: ПАЛИВОДА А.В., 2011. – 248 с.
Інтернет-ресурси:
<http://pravda.if.ua>

Серебренникова Анастасія Вікторівна
студентка 3 курсу напряму «Правознавство»
Дніпропетровського університету ім. А. Нобеля
Науковий керівник: Підченко Т.В
Старший виладач

НОВА НОРМА КПК УКРАЇНИ : ДОМАШНІЙ АРЕШТ- ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ

Новий Кримінальний процесуальний кодекс України, який вступив в дію 19 листопада 2012 року, містить ряд положень, що покликані обмежити сферу застосування покарань, пов'язаних з позбавленням волі. До них можна віднести норми щодо:

- 1) проведення досудового розслідування по кримінальним проступкам (неможливо застосувати тримання під вартою по вказаним видам кримінальних правопорушень);
- 2) особливої процедури погоджень застосування всіх без виключення запобіжних заходів (слідчий – прокурор – слідчий суддя);
- 3) запровадження нових, раніше невідомих українському законодавству запобіжних заходів – особисте зобов'язання та домашній арешт.

Домашній арешт не нове поняття для світового суспільства, але в Україні він тільки починає впроваджуватись. Зазначений вид запобіжного заходу вже багато років застосовується в Сполучених Штатах Америки, країнах Євросоюзу та в інших державах. Тож можна зазначити, що Україна рухається шляхом змін згідно тенденцій у світі, тобто шляхом демократизації та дотримання прав людини.

Щодо позитивних моментів запровадження цього запобіжного заходу:

1) шляхом запровадження домашнього арешту вдасться значною мірою розвантажити ізолятори тимчасового тримання осіб та слідчі ізолятори, кількість затриманих в яких не завжди відповідає можливості розміщення таких осіб, що відповідно призводить до порушень прав громадян;

2) новий КПК України чітко встановлює строки можливого застосування домашнього арешту – 2 місяці, при особливій необхідності пов'язану зі складністю кримінального провадження може бути продовжений до 6 місяців, але зазначений строк

є остаточним. Зазначене стимулюватиме правоохоронні органи в стислі строки завершити досудове розслідування;

3) людина, яка відвідала слідчий ізолятор більш схильні до повторення правопорушень у майбутньому, а домашній арешт дозволить жити людині у звичній обстановці та не піддаватися впливу кримінальних авторитетів.

Новим є те, що при застосуванні домашнього арешту для його безумовного виконання можуть застосовуватись засоби електронного контролю. Їх сутність полягає у закріпленні на тілі особи пристрою, який даватиме змогу відслідковувати й фіксувати його місце знаходження.

Такий пристрій буде захищений від самостійного знімання, пошкодження або іншого втручання в його роботу з метою ухилення від контролю та сигналізувати про спроби вчинити такі дії.

Згідно положення «Про порядок застосування електронних засобів контролю» затвердженого наказом МВС України від 09.08.2012 № 696, метою застосування електронних засобів контролю (далі - ЕЗК) є забезпечення виконання зобов'язань, що покладаються на підозрюваного (обвинуваченого) ухвалою слідчого судді, суду про застосування запобіжного заходу, не пов'язаного з позбавленням волі, або у вигляді домашнього арешту. Згідно цього положення електронні засоби контролю - це електронний браслет, електронний моніторинг, мобільний контрольний пристрій, мобільний пульт моніторингу, персональний трекер, ретранслятор, сервер моніторингу, стаціонарний пульт моніторингу, стаціонарний контрольний пристрій. Людина яка носить ці засоби контролю, буде під наглядом стаціонарного контрольного пристрою - це комунікаційний пристрій, що забезпечує безперервний цілодобовий прийом і передачу даних від електронного браслета до сервера моніторингу та голосовий зв'язок підозрюваного або обвинуваченого з черговим пультом моніторингу уповноваженого підрозділу МВС України. Згідно з вищезазначеним більшість питань стосується ціни таких приладів, як відомо, в Україні такі технічні пристрої не виробляються. Зрештою не факт, що вони будуть сильно затребувані, адже є такі заходи контролю домашнього арешту, як раптові візити, дзвінки, які не настільки дорогі і набагато простіші.

Головна проблема зазначеного запобіжного заходу це фінансування даного проекту, бо, як відомо, в Україні не достатнє фінансування у всіх галузях і постає питання : чи буде це достатньо фінансуватися, чи буде достатньо цих приладів, чи є такі кваліфіковані кадри, що будуть моніторити постійно осіб під домашнім арештом.

Таким чином, домашній арешт - більш гуманний запобіжний захід в порівнянні з триманням під вартою, його запровадження є прогресивним для українського законодавства. Але чи не залишиться це на папері, як це буває з багатьма нормами нашого законодавства?

Міщенко Каріна Олександрівна

Студентка 3 курсу напряму підготовки «Правознавство»

Дніпропетровського університету ім. Альфреда Нобеля

Науковий керівник: Підченко Т.В

Старший викладач

ПОРУШЕННЯ ПРАВА НЕДОТОРКАНОСТІ ЖИТЛА

«В своїй хаті, має бути своя правда»

Т.Г.Шевченко